

Article Info/Makale Bilgisi

✓Received/Geliş:20.01.2020 ✓Accepted/Kabul:09.03.2020

DOI: 10.30794/pausbed.677318

Araştırma Makalesi/ Research Article

Gülmez, S. B. ve Cebeci, E. (2020). "Self-Determinasyon Hareketlerinde Kamu Diplomasisinin Rolü: Katalonya Örneği" *Pamukkale Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, sayı 39, Denizli, s. 239-253.

SELF-DETERMINASYON HAREKETLERİNDE KAMU DİPLOMASİSİNİN ROLÜ: KATALONYA ÖRNEĞİ

Seçkin Barış GÜLMEZ*, Eda CEBECİ**

Özet

Bu çalışma self-determinasyon hareketlerinde kamu diplomasisinin nasıl uygulandığını ve bu uygulamaların bağımsızlık sürecine ne derece etki ettiğini incelemektedir. Bu soruya geçerli bir yanıt bulmak amacıyla, çalışma güncel self-determinasyon vakası olan Katalonya'yı mercek altına alacaktır. Çalışma, akademik literatüre iki şekilde katkı sağlamayı amaçlamaktadır. Öncelikle, çalışma, self-determinasyon ve kamu diplomasisini birlikte ele alan ilk Türkçe çalışmalardan biri olacaktır. İkinci olarak da, kamu diplomasisinin, self-determinasyon hareketlerinin başarısına ya da başarısızlığına ne derece etki ettiğini tartışmaya açan ilk eserlerden biri olacaktır. Bu amaçla, ilk bölümde akademik literatürdeki kamu diplomasisi çalışmaları üzerine kapsamlı bir inceleme yapılacak, özellikle self-determinasyon ve kamu diplomasisi konularının literatürde birarada yeterince ele alınmadığı vurgulanacaktır. İkinci bölümde referandum sürecinde bağımsızlık yanlısı Katalanların yaptığı kapsamlı kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanılacaktır. Katalonya'nın self-determinasyon amaçlı sürdürdüğü kamu diplomasisi faaliyetleri resmi kanallar ve popüler kanallar olmak üzere iki temel kategoriye ayrılmaktadır. Her iki kategoride de hem bireyler hem de kurumlar önemli birer kamu diplomasisi aktörü olarak öne çıkmaktadır. Sonuç bölümünde de Katalonya örneğinden yola çıkılarak self-determinasyon bağlamında uygulanan kamu diplomasisi stratejilerinin ne derece etkili olduğu sorusuna yanıt aranacaktır.

Anahtar Kelimeler: *Kamu Diplomasisi, Self-determinasyon, Katalonya, Referandum.*

THE ROLE OF PUBLIC DIPLOMACY IN SELF-DETERMINATION MOVEMENTS: THE CASE OF CATALONIA

Abstract

This study analyzes how public diplomacy is conducted by self-determination movements and how it affects the self-determination process. In order to find a valid answer, the study will scrutinize the popular case of Catalonia. The study aims to make two main contributions to the scholarly literature. First, it will be one of the first academic works in Turkish that discuss self-determination and public diplomacy together. Second, the study will be one of the first scholarly attempts to discuss to what extent public diplomacy affects the success or failure of self-determination movements. With this motivation, the first part will offer a comprehensive analysis of the studies on public diplomacy in the scholarly literature and especially emphasize the lack of sufficient scholarly attention on public diplomacy and self-determination. The second part will focus on the public diplomacy practices of pro-independence Catalans during the referendum process. Catalonia pursued public diplomacy for achieving self-determination through both official and popular channels. In both categories, individuals as well

** Dr. Öğr. Üyesi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, İZMİR.

e-posta: seckinbaris.gulmez@ikc.edu.tr (orcid. org/0000-0003-1690-1041)

** Yüksek Lisans Öğrencisi, Uluslararası İlişkiler Bölümü, İzmir Katip Çelebi Üniversitesi, İZMİR.

e-posta: cebecieda94@gmail.com (orcid. org/0000-0002-3893-5149)

as institutions stand out as prominent public diplomacy actors. The conclusion will seek a valid answer to the question of whether public diplomacy strategies on behalf of self-determination are effective relying on the Catalan case.

Keywords: *Public Diplomacy, Self-determination, Catalonia, Referendum.*

1. Giriş

Bu çalışma self-determinasyon hareketlerinde yürütülen kamu diplomasisi faaliyetlerinin self-determinasyon sürecini nasıl etkilediğini tartışmaktadır. Son yıllarda popülerliği artan self-determinasyon kavramı, halkların kendi kaderlerini tayin etmesi ve bu doğrultuda tabi oldukları devlet içinde özerk bir yapı kazanmaları (iç self-determinasyon) ya da ilgili devletten ayrılıp bağımsızlıklarını kazanmaları (dış self-determinasyon) olarak tanımlanabilir (Buhari Gülmez, 2016). Günümüzde, self-determinasyon iddiasındaki toplulukların, şiddete başvurmadan, hukuki yollarla uluslararası camiayı özerklik veya bağımsızlıklarının gerekliliğine ikna etmeleri gerekmektedir (Birch, 1984; Buchanan, 1997; Buhari Gülmez, 2016). Uluslararası baskıların da etkisiyle self-determinasyon hareketinin resmen tanınması ve böylece bağımsızlığın kazanılması sağlanabilir. Bu anlamda kamu diplomasisi uluslararası camianın desteğini alabilmek adına son yıllarda başvurulan bir strateji olarak karşımıza çıkmaktadır. Ne var ki, bağımsızlık isteyen aktörlerin başvurduğu kamu diplomasisi etkinliklerinin bağımsızlığın kazanılması yolunda nasıl bir etki yarattığı konusu, literatürde yanıtlanmamış önemli bir soru işaretidir. Son yıllarda kamu diplomasisi konusuna büyük bir ilgi olsa da, self-determinasyon ve kamu diplomasisini bir araya getiren çalışmalar sınırlı kalmıştır (McConnell vd., 2012; Segura, 2017).

Devlet özelliği kazanmamış (sub-state) yerel ve bölgesel aktörlerin özerklik inşası çerçevesinde yürüttükleri kamu diplomasisi faaliyetleri üzerine önemli çalışmalar bulunurken, bağımsızlık hareketlerinin ve ayrılıkçı grupların izledikleri kamu diplomasisi stratejileri üzerine yapılan çalışmalar pek fazla bulunmamaktadır. Dolayısıyla, self-determinasyon hareketlerinde kamu diplomasisinin nasıl uygulandığı ve ne kadar etkili olduğu sorularına literatürde verilmiş kapsamlı bir yanıt bulunmamaktadır. Bu sorulara geçerli bir yanıt bulmak amacıyla, çalışma güncel self-determinasyon vakası olan Katalonya'yı mercek altına alacaktır.

Bağımsızlık mücadeleleri çok eskiye dayanan Avrupa'nın merkezindeki bu bölge, İspanya gibi önemli bir Avrupa Birliği (AB) üyesi devlete tabi durumdadır. İspanya uluslararası kamuoyunda liberal ve demokratik devletler kategorisinde görülen aktördür. 2017 yılında ülkede bağımsızlık referandumu yapılmış, Katalonya'daki bağımsızlık yanlılarının üstünlük gösterdiği referandum İspanya tarafından hukuksuz sayılarak iptal edilmiştir. Katalanlar bağımsızlık davalarını çeşitli kamu diplomasisi kurum ve araçlarıyla dünyaya duyurup dünya kamuoyunda taraftar toplamış ve referandumdan bağımsızlık lehine bir karar çıkmasında öncü rolü oynamıştır. Buna rağmen, bağımsızlık, İspanya'nın sert politikalarından dolayı fiili ve hukuki olarak mümkün olmamıştır. Bu durum da, kamu diplomasisinin self-determinasyon hareketlerinde gerçekten etkili bir araç olup olmadığı sorusunu öne çıkarmaktadır.

Çalışma, akademik literatüre iki temel katkı sunmaktadır. Öncelikle, gerek uluslararası gerekse Türkçe literatürde, self-determinasyon hareketlerinin kamu diplomasisine odaklanan kapsamlı çalışmalar sınırlı sayıdadır (McConnell vd., 2012). Katalonya vakası üzerine son yıllarda çalışmalar artış gösterse de (Crikemans, 2018; San Eugenio ve Xifra, 2015; San Eugenio vd., 2017; Segura, 2017; Xifra, 2009; Xifra ve McKie, 2012), Katalan aktörlerin self-determinasyon amacıyla kamu diplomasisini nasıl ve ne derece etkili kullandığı üzerine çalışmalar kısıtlı kalmaktadır. Bu bağlamda, çalışma, Katalonya örneğini odak noktasına taşıyarak self-determinasyon hareketlerinin kamu diplomasisi konusunda literatüre katkı sağlamayı amaçlamaktadır. İkincisi, kamu diplomasisinin etkisinin değerlendirilmesi konusunda literatürdeki çalışmalar yine sınırlı kalmaktadır. Akademik çalışmalar kamu diplomasisinin etkisinden ziyade, kamu diplomasisinin nasıl yapıldığına odaklanmaktadır (Cull, 2009; Gregory, 2008; Huijgh, 2016; Zaharna, 2010). Çalışma, self-determinasyon vakası üzerinden kamu diplomasisinin hangi ölçütlere göre etkili sayılabileceğini ve bu durumun hangi iç ve dış faktörlere bağlı olduğunu ortaya koyarak literatürde ilgili tartışmaların gelişimine katkı sağlamayı hedeflemektedir.

Çalışma üç ana bölümden oluşmaktadır. İlk bölümde akademik literatürdeki kamu diplomasisi çalışmaları üzerine kapsamlı bir inceleme yapılacak, özellikle kamu diplomasisi literatürünün self-determinasyon bağlamında

gözden kaçırdıkları detaylıca tartışılacaktır. İkinci bölümde referandum sürecinde bağımsızlık yanlısı Katalanların gerek resmi gerekse de popüler kanallarla yaptığı kapsamlı kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanılacaktır. Sonuç bölümünde de Katalonya örneği üzerinden self-determinasyon bağlamında uygulanan kamu diplomasisi stratejilerinin ne derece etkili olduğu sorusuna yanıt aranacaktır.

2. Kamu Diplomasisi Üzerine Eleştirel Bir Literatür Taraması

Kamu diplomasisi, genel anlamda, hükümetlerin ve halkların dış politika kararları konusunda diğer halkların ve hükümetlerin tutum ve görüşlerini etkileyebilme adına gerçekleştirdikleri iletişim faaliyetleri olarak tanımlanmıştır (Schindler, 2018: 3-10). Hükümetlerin davranışlarını arzu edilen şekilde değiştirme amacı nihai hedef olmakla beraber kamu diplomasisi doğrudan hükümetleri değil, kamuoylarını etkilemeye öncelik vermektedir (Cull, 2009). Bu bağlamda, eğitim bursları, kültürel etkinlikler ve ekonomik yardımlar gibi yumuşak güç unsurlarıyla uluslararası kamuoyu nezdinde devletin imajını iyileştirmek ve güvenilirliğini artırmak kamu diplomasisinin öncelikleri arasındadır.

Kavram ilk kez 1965 yılında Tufts Üniversitesi dekanı Edmund Gullion tarafından, Amerikan propaganda faaliyetlerini Sovyetler Birliği'nin kültürel propagandasından ayırma amacıyla ortaya atılmıştır (Cull, 2009: 19-22). 1970'li yıllardan itibaren akademide tartışılmaya başlanan kavram, günümüz diplomasi çalışmalarında önemli bir yer edinmiştir (Sevin, 2017: 37-41). Soğuk Savaş döneminden itibaren kamu diplomasisi alanındaki akademik çalışmalar ağırlıklı olarak ABD üzerine odaklanırken (Adelman, 1980; Roth, 1984; Tuch, 1990), Soğuk Savaşın bitimiyle beraber kamu diplomasisi üzerine yapılan vaka çalışmaları dünyanın geneline yayılmıştır. Bu dönemde, Almanya'dan Venezuela'ya, Kuveyt'ten Arjantin'e, dünyanın çeşitli ülkeleri üzerine çalışmalar yapılmıştır (Amerson, 1995; Kunczik ve Weber, 1994; Manheim, 1994). 11 Eylül terörist saldırılarının ardından gerek devlet yönetiminde gerekse akademide kamu diplomasisi çalışmaları hızla artış göstermiş ve ABD üzerine yapılan çalışmalar tekrar öne çıkmıştır (Cherribi, 2009; Cull, 2010a; Dutta-Bergman, 2006; Nelles, 2004; Snow, 2009; Zaharna, 2010). Son yıllarda, Çin'in kamu diplomasi faaliyetleri popüler hale gelmiştir (Christensen, 2011; D'Hooghe, 2015; Wang, 2011; Zhao, 2015; Zhu, 2016).

Kamu diplomasisi, akademik literatürde geleneksel anlamda devletler tarafından hedef ülke kamuoyunu etkileme faaliyetlerinin bütünü olarak ele alınmıştır (Berridge, 2010; Cull, 2009; Gregory, 2008; Huijgh, 2016; Tuch, 1990;). Ne var ki, son yıllarda popülerlik kazanan ve "yeni kamu diplomasisi" olarak adlandırılan yaklaşım, yerel ve bölgesel aktörler, sivil toplum örgütleri, iş çevreleri ve bireylerin oluşturduğu devlet dışı unsurların benzer faaliyetlerini de kamu diplomasisi kapsamında değerlendirmektedir (Ayhan, 2018; Cull, 2010a; Huijgh, 2016; Kelley, 2009; Melissen, 2005). Soğuk Savaş'ın ardından özellikle devlet dışı aktörlerin hem sayısındaki hem de etkisi ulusal sınırları aşan etkinliklerindeki artış, kamu diplomasisini devletlerin tekelinden **çıkarmıştır** (Cull, 2010b: 11-17). Ayrıca, iletişim teknolojilerindeki gelişmeler ve sosyal medya kullanımının yaygınlaşması, sadece devlet dışı aktörlerin değil, bireylerin dahi ulusal sınırları aşan etkinlik kapasitesine ulaşmasını sağlamıştır (Snow, 2009). Devlet dışı aktörlerin gerçekleştirdikleri kamu diplomasisi faaliyetleri özellikle son on yılda akademik literatürün odak noktası haline gelmiştir (Alexander, 2014; Crikemans, 2010; Huijgh, 2010; Porte, 2012; Rofe, 2014; Xifra, 2009). Özellikle devlet vasfı taşımayan bölgesel (sub-state) aktörlerin, özerk bölge yönetimleri ve kent belediyeleri gibi, kamu diplomasisine katkıları literatürün dikkat çektiği önemli konular arasındadır (Ayhan, 2018; Cornago, 2010; Cornago, 2018; Crikemans, 2010; Crikemans, 2018; Crikemans ve Duran, 2010).

Çalışmanın ana vakası olan Katalan yerel yönetiminin kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanan çalışmalar son yıllarda çeşitlilik göstermektedir. Katalan kamu diplomasisi üzerine yapılan çalışmalarda özellikle spor, turizm ve kültür, bölgenin önemli kamu diplomasisi unsurları olarak vurgulanmaktadır. Xifra (2009) ile Xifra ve McKie (2012), spor ve turizm merkezi olma özelliğinin Katalonya'ya uluslararası arenada önemli bir yumuşak güç kazandırdığını iddia ederken, uzun süre devlet başkanlığı yapan Jordi Puyol liderliğinde Katalonya bölgesel hükümetinin Katalan uluslararası imajını iyileştirmek için kamu diplomasisine spor ve turizm üzerinden büyük yatırımlar yaptığını vurgulamaktadır. San Eugenio ve Xifra (2015) ise Katalonya'nın kültürel diplomasiyle kendisini nasıl uluslararası bir aktör olarak dünyaya lanse ettiğini anlatmaktadır.

Son dönemdeki çalışmalar ise özellikle belirli kurumlar üzerine odaklanmaktadır. Örneğin, San Eugenio vd. (2017), *Eugeni Xammar Uluslararası İletişim ve Halkla İlişkiler Programı*'na odaklanarak Katalonya'nın bağımsızlık

davasını bu kurumun çalışmaları üzerinden dünyaya nasıl aktardığını tartışmaktadır. Torras-Vila ve Fernandez-Cavia (2018), *Katalonya Kamu Diplomasisi Konseyi* (DIPLOCAT) üzerine odaklanmakta ve DIPLOCAT'in kültürel etkinliklerinin özellikle uluslararası entelektüellerin gözünde Katalonya'ya olumlu bir imaj kazandırdığını savunmaktadır. Benzer bir şekilde, kültürel diplomasi vasıtasıyla Katalan kültürünün dünyaya tanıtılmasını inceleyen Crikemans (2018), öne çıkan kurumlar olan *Institut Català de les Indústries Culturals* ve *Institut Ramon Llull*'un uluslararası tanıtım faaliyetlerine odaklanmaktadır.

Yukarıda tartışıldığı üzere, devlet dışı bölgesel aktörlerin kamu diplomasisi stratejilerinin son yıllarda akademik literatürde popülerlik kazandığı gözlenmektedir. Ne var ki, bu aktörlerin tabi oldukları devletten bağımsızlık talepleri doğrultusunda izledikleri kamu diplomasisi stratejileri, literatürde henüz yeteri kadar vurgulanmamaktadır. Katalonya kamu diplomasisine odaklanan çalışmalar da self-determinasyon sürecindeki kamu diplomasisi etkinliklerini ve bu etkinliklerin bağımsızlık sürecine etkisini göz ardı etmiştir. Örneğin, Katalonya'nın en önemli resmi kamu diplomasisi kurumu olan DIPLOCAT üzerine odaklanan Torras-Vila ve Fernandez-Cavia (2018), bu kurumun bağımsızlık referandumu sürecindeki etkinliklerini incelememiştir. Hem Torras-Vila ve Fernandez-Cavia (2018) hem de San Eugenio vd. (2017) odaklandıkları kurumların Katalan self-determinasyonu için önemli bir araç olabileceğini belirtmekle yetinmiş ve iddialarını detaylandırmamıştır. Yine, Segura (2017: 362-363), Katalonya'yı uluslararası diplomatik düzlemde bir aktör olarak ele alırken, referandum süreci ve bağımsızlık temelli kamu diplomasisi faaliyetlerine yalnızca DIPLOCAT'in çalışmaları üzerinden çok kısa değinmekle yetinmiştir.

Self-determinasyon hareketlerinin kamu diplomasisi uygulamaları üzerine odaklanan çalışmalar nadirdir. En dikkat çeken çalışmalardan biri, McConnell vd. (2012)'nin Sürgündeki Tibet Hükümeti'nin (STH) Çin'e karşı gerçekleştirdiği kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanan eserdir. Çalışmada, STH'nin, Dalai Lama'nın güçlü ulusal markasını, Tibet Budizmini ve Shangri-la'nın romantikleştirilmiş görüntülerini kullanarak etkili bir kamu diplomasisi kampanyasıyla bağımsızlık taleplerini dünyaya anlattığını vurgulanmaktadır (McConnell vd., 2012: 805-806). Bunun dışında, Doğu Timor'un Endonezya'dan bağımsızlığını kazanma sürecine odaklanan Webster (2007/2008), doğrudan kamu diplomasisi kavramını kullanmasa da, verdiği örneklerle dolaylı olarak self-determinasyon hareketlerinde kamu diplomasisinin önemini vurgulamaktadır. Çalışma, Doğu Timorluların Endonezyalı üniversite öğrencilerini kampüslerde örgütleyerek nasıl kendi devletlerini protesto etmelerini sağladığını anlatmaktadır (Webster, 2007/2008: 587-588). Çalışma ayrıca, yerel Katolik kilisesinin desteğiyle Doğu Timor'un bağımsızlık mücadelesinin dünya Katoliklerine duyurulduğunu ve bu sayede Papa'nın ülkeyi ziyaret ederek mücadeleye destek verdiğini vurgulamaktadır (Webster, 2007/2008: 583-586). Bazı çalışmalar da, self-determinasyon hareketlerine değil de, onların bağımsızlığını engellemeye çalışan devletlerin kamu diplomasisini tartışmaktadır. Örneğin, Borgen (2009), Rusya'nın Kosova ve Güney Osetya üzerindeki hak iddiasını hukuki zemine oturtmak için gerçekleştirdiği kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanmıştır. James Ker-Lindsay (2012) de Kıbrıs, Sırbistan ve Gürcistan örnekleri üzerinden devletlerin ayrılıkçı hareketleri sindirmeye yönelik stratejilerine odaklanmıştır. Dolayısıyla, akademik literatürde self-determinasyon amaçlı kamu diplomasisi faaliyetlerine odaklanan akademik çalışmalara dair önemli bir açık bulunmaktadır. Makale, bu açığın kapatılması için atılan ilk adımlardan olacaktır.

Bu çalışmanın literatürde dikkat çektiği ikinci açık, kamu diplomasisi alanındaki araştırmaların genellikle sonuç odaklı değil, süreç odaklı olmasıdır. Yani, literatür kamu diplomasisinin başarısından ziyade, kamu diplomasisinin nasıl yapıldığına odaklanmaktadır (Cull 2008; Cull, 2009; Gregory, 2008; Huijgh, 2016; Zaharna, 2010). Kaldı ki, halihazırdaki çalışmaların üzerinde hemfikir olduğu bir etki kıstası da bulunmamaktadır (Sevin, 2017). Kamu Diplomasisinin etkisi hedef ülkenin siyasetini ve/veya eylemlerini arzu edilen şekilde değiştirerek dış politikaya doğrudan katkı yapmak mıdır? Yoksa o ülkenin gözünde kendi ülkesinin itibarını ve güvenilirliğini artırarak daha dolaylı bir katkı sağlamak mıdır? Bazı yazarlar dış politikaya doğrudan somut katkı verilmesini etkili kamu diplomasisinin ön koşulu olarak görürken (Sevin, 2017: 37-41), diğer çalışmalar devletin uluslararası imajının geliştirilip yabancı kamuoyu desteği kazanmasını da bir etki unsuru saymaktadır (Cull, 2008).

Bunun yanısıra, literatürde, kamu diplomasisinin etkisini hangi koşulların etkilediğine dair çalışmalar da yetersizdir. Cull (2008)'ın çalışmaları bu anlamda öncü niteliğindedir. Etkili ve etkisiz olduğu düşünülen iki kamu diplomasisi vakasını karşılaştıran Cull (2008), etkili kamu diplomasisindeki en önemli etmenin, hedef kitleyi dinlemek olduğunu söylemektedir. Cull (2008: 36)'ın etkili bulunduğu bir örnekte İsviçre, uluslararası güvenilirliğini

artırabilmek için attığı adımlar hakkında hedef ülke kamuoylarından anket yoluyla geri bildirim almış, yani hedef kitleyi dinleyip onların yanıtlarına göre kendini geliştirmeye çalışmıştır. Etkisiz görülen örnekte ise 11 Eylül saldırıları sonrası ABD'nin Müslüman ülkelerdeki imajını iyileştirme amaçlı faaliyetleri tartışılmıştır. ABD'nin "İslam karşıtı" olduğuna dair Müslüman ülkelerdeki imajı kıramamasının ana nedeni olarak ABD'nin hedef ülke kamuoylarının düşüncelerini dinlememesi ve kampanyasının sadece Arap asıllı ABD vatandaşlarına yönelik çalışmalarla sınırlı kalması gösterilmiştir (Cull, 2008: 31).

Bu çalışma, Katalonya vakası üzerinden self-determinasyon amaçlı kamu diplomasisinin hangi kıstaslara göre ne derece etkili olduğunu tartışacaktır. Bu sayede, çalışma literatürdeki kamu diplomasisinin etkisi üzerine tartışmaların geliştirilmesine destek olacaktır.

3. Self-Determinasyon ve Kamu Diplomasisi: Katalonya Örneği

17. yüzyıldan bu yana İspanya'ya karşı bağımsızlık mücadelesinde olan Katalanlar, 11 Eylül 1714'te Barselona'nın düşmesiyle özerkliklerini kaybetmişlerdir. 1936 yılında İspanyol İç Savaşı'yla birlikte bağımsızlık hisleri yeniden canlanan Katalanların, General Franco'nun savaşı kazanmasının ardından tüm hakları ellerinden alınmıştır ve Katalanlar baskı yönetimi altında yaşamak zorunda kalmıştır. 1975 yılında Franco'nun ölümünün ertesinde Katalanlar, Katalonya'nın bağımsızlık çalışmalarına yeniden başlamışlardır.

Yıllarca süren özerklik statüsü elde etme tartışmalarına rağmen Katalonya ile merkezi hükümet arasındaki self-determinasyon mücadelesi asıl 2000'li yıllarda vuku bulmuştur. 2006 yılında 1979 Katalonya Özerklik Statüsü'nün yenilenmesiyle Katalanların hakları genişlemiştir. Ne var ki, Anayasa Mahkemesi'nin 2010 yılında verdiği kararda yeni özerklik statüsünde yer alan maddeler anayasaya aykırı bulunmuştur (Jiménez, 2014).

2012 yılına gelindiğinde Katalonya Parlamentosu, Katalonya'nın kendi geleceğini belirlemek adına bir halk oylaması yapmasını kabul etmiş; Ocak 2013'te de Katalonya'nın siyasal bir varlık olarak kabulüne ilişkin bağımsızlık referandumunu içeren deklarasyonu onaylamıştır. Ne var ki, Anayasa Mahkemesi'nin Katalan deklarasyonunun anayasaya aykırı olduğunu iddia etmesi üzerine deklarasyon İspanya hükümetince geçersiz sayılmıştır. Merkezi hükümetin karşı çıkmasına rağmen Kasım 2014'te yapılan referanduma %35 oranında katılım sağlanmış ve referandum sonucunda bağımsız bir Katalonya için oy verenlerin oranı %80 olarak açıklanmıştır. Referandumu geçersiz sayan İspanya hükümeti kolluk kuvvetlerinin sert müdahaleleriyle oy vermeye giden bağımsızlık yanlılarını dağıtmış ve Belçika'ya kaçan ayrılıkçı Katalan lider Carles Puigdemont ve Katalonya Bakanı olarak ilan ettiği dört siyasetçi¹ hakkında devlete karşı ayaklanma ve devletin parasını kötüye kullanmak gibi suçlardan yakalama kararı çıkarmıştır. Puigdemont dışındaki Katalan liderler polislerle teslim olduktan sonra şartlı tahliye ile serbest bırakılmışlardır.

4. Katalonya'nın Kamu Diplomasisi Stratejileri

Katalonya'nın self-determinasyon mücadelesinde hikâyesini dünyaya anlatabilmek ve uluslararası camianın desteğini alabilmek için çok kapsamlı bir kamu diplomasi siyaseti izlediği görülmektedir. Buna göre, Katalonya'nın benimsediği kamu diplomasisi stratejileri resmi ve popüler kamu diplomasisi olarak iki ana başlıkta toplanabilir. Resmi ve popüler kamu diplomasisi kategorileri de kendi içlerinde bireysel ve kurumsal stratejiler olarak iki alt uygulamaya ayrılabilir.

Resmi kanalların bireysel düzlemde gerçekleştirdiği kamu diplomasisi stratejisi, Katalan lider başta olmak üzere Katalonya yönetiminin temsilcilerinin bizzat yurtdışında gerçekleştirdikleri etkinlikleri kapsamaktadır. Resmi kanalların gerçekleştirdiği kurumsal kamu diplomasisinde ise Katalan yönetimi, kurduğu çeşitli kurumlar aracılığıyla kamu diplomasisi faaliyetleri yürütmektedir.

Popüler kamu diplomasisinde ise, Katalan hükümetinin yanı sıra faaliyet gösteren dünyaca tanınmış Barselona Futbol Kulübü gibi resmi olmayan kurum ve toplulukların Katalan self-determinasyonu için önemli bir kamu diplomasisi aktörü olarak ön plana çıktığı görülmektedir. Barselona Futbol Kulübü hem kurumsal hem de bireysel bazda oyuncuları aracılığıyla bağımsızlık sürecine açık destek vermiş ve bu desteği dünyaya anlatmıştır.

¹ Eğitim Bakanı Clara Ponsatí, Tarım Bakanı Meritxell Serret, Kültür Bakanı Lluís Puig, ve Sağlık Bakanı Antoni Comín.

4.1. Resmi kanallarla gerçekleştirilen Kamu Diplomasisi

4.1.1. Bireysel Stratejiler

Resmi kanalların bireysel bazda gerçekleştirdiği kamu diplomasisine en belirgin örnek, Katalan devlet başkanı Carles Puigdemont'un özellikle 2017 referandumunu sonrası süreçte çeşitli Avrupa ülkelerinde gerçekleştirmiş olduğu faaliyetlerdir. Referandumun ertesinde İspanya hükümeti tarafından hakkında tutuklama kararı çıkan Puigdemont, Belçika'ya kaçmış ve bu süreçte Danimarka, Hollanda, İrlanda, İsviçre, Almanya, Finlandiya ve Fareo adalarına giderek çeşitli platformlarda bağımsızlık mücadelelerinin nedenini anlatmaya ve destek bulmaya çalışmıştır (France 24, 2019). Örneğin, Danimarka'da Kopenhag Üniversitesi'nde konuşan Puigdemont, Katalonya'da yaşanan olayların Avrupa'nın demokratik geleceğini tehlikeye düşürdüğünü iddia ederek Avrupa ülkelerini Katalan self-determinasyonunu tanımaya çağırmıştır (Lasalas, 2018). Bunun dışında Avrupa Parlamentosu seçimleri öncesinde İngiltere, Almanya ve Slovenya'daki mitinglere katılarak yabancı kamuoyunu bilgilendirmeyi amaçlamıştır (Wittenberg, 2019). Puigdemont'un bireysel kamu diplomasisi etkinlikleri özellikle İskandinav Konseyi'nin Katalonya sorunu üzerine toplanma kararı almasında etkili olmuştur (Catalan News, 2019). Puigdemont dışında Toni Comín ve Clara Ponsatí gibi diğer önemli Katalan siyasetçiler de Avrupa'nın çeşitli yerlerinde katıldıkları kültürel ve akademik etkinlikler aracılığıyla Katalan davasını Avrupa halkına anlatmayı amaçlamıştır (Gonzalez, 2019).

4.1.2. Kurumsal Stratejiler

Kurumsal kamu diplomasisi stratejileri açısından Katalonya'nın iki resmi kurumu öne çıkmaktadır. Bunlardan ilki, 2012 yılında kurulan Katalonya Kamu Diplomasisi Konseyi (DIPLOCAT) olarak isimlendirilen Katalonya'nın resmi kamu diplomasisi koordinatörlüğüdür, ikincisi ise 2002 yılında kurulmuş olan *Institut Ramon Llull*'dur .

4.1.2.1. DIPLOCAT

DIPLOCAT hem sivil toplum ile Katalan kurumları arasındaki ilişkileri hem de sivil toplum ile yurtdışındaki kurumlar arasındaki ilişkileri güçlendirmeyi amaçlamaktadır (Torras-Vila ve Fernández-Cavia, 2018). Bu çerçevede DIPLOCAT'ın kamu diplomasisinin akademik etkinlikler, uluslararası basında görünürlük, sosyal medya ve kültürel faaliyetler olarak dört temel unsuru bulunmaktadır.

DIPLOCAT, ilk olarak, dünyanın çeşitli üniversitelerinde tartışmalar ve konferanslar düzenleyerek Katalan self-determinasyonu konusuna uluslararası akademik ilgi ve desteğin artmasını sağlamaya çalışmaktadır. DIPLOCAT görevlileri, özellikle 2013-2017 yılları arasındaki dönemde, Lizbon, Utrecht, Cambridge, Princeton, Tokyo, Sevilla, Odense ve Oslo gibi birçok önemli üniversitede oturumlar ve paneller düzenleyerek uluslararası akademinin dikkatini Katalonya meselesine çekmeyi amaçlamıştır (Catalan News, 2017b). Kurum bu etkinlikler kapsamında Nicholas Cull gibi kamu diplomasisi alanında tanınmış akademisyenleri halka açık etkinliklerde ağırlamış ve bu akademisyenlerin Katalonya konusundaki görüş ve önerilerini uluslararası camiayla paylaşmıştır.

İkinci olarak, DIPLOCAT, Katalonya'nın self-determinasyon argümanlarının uluslararası basında yer almasına büyük önem vermektedir. Hem gerçekleştirilen etkinliklerin hem de Katalonya'nın bağımsızlığını destekleyen fikir yazılarının uluslararası basında sıkça yayımlanmasına çalışmaktadır (Moffett, 2019). Bu sayede Katalanların uluslararası camia nezdinde görünürlüğünün ve popülaritesinin artması hedeflenmektedir.

Üçüncü olarak, kurum sosyal medyayı uluslararası gündem yaratma amacıyla sıkça kullanmaktadır. DIPLOCAT'ın çeşitli Twitter hesapları bulunmaktadır. Ne var ki, takipçi sayısı ve etkileşimler göz önüne alındığında DIPLOCAT'ın Twitter etkinliğinin önemli bir etki yarattığını söylemek güçtür. Örneğin, @CatalanVoices hesabının Eylül 2019 itibarıyla 6.270 takipçisi bulunmaktadır ve paylaşımlarında etkileşim ve beğeni sayısı iki basamaklı sayılara geçmemektedir. Yine, DIPLOCAT'ın uluslararası profili olan @CataloniaPD ise 22 bin takipçi sayısına ulaşmıştır. Görece daha aktif etkileşim sayısına sahip olmasına rağmen bu hesabın paylaşımlarının da kayda değer sayıda beğeni ve "retweet" toplamadığı gözlenmektedir. Yapmış oldukları etkinlikler, konferanslar, toplantılar, verilen ödüller ve Katalonya ile ilgili önemli haberlerin paylaşıldığı hesabın daha fazla kitleye ulaşması için daha aktif ve takipçilerle etkileşime girecek yeni bir strateji belirlemesi gerekmektedir.

Son olarak, kültürel etkinlikler yapan DIPLOCAT, her yıl Aziz George Günü olan 23 Nisan'da 50'den fazla ülkeden yazarların katıldığı bir "kitap ve gül festivali" düzenlemektedir. Bu festival sayesinde Katalan bağımsızlığına yönelik uluslararası çapta destek toplanılması amaçlanmaktadır. 2017 referandumu öncesi yapılan festivalde Katalonya referandumunun yapılmasını desteklemek için bir imza kampanyası başlatılmış ve kampanya özellikle yabancı katılımcılardan destek görmüştür (Catalan News, 2017a). Kitap ve gül festivali sadece Katalonya ile sınırlı kalmamış, 2017 yılı boyunca Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya, Arjantin, Almanya ve Britanya'da etkinliklerini sürdürmüştür. DIPLOCAT'ın gerçekleştirdiği kültürel kamu diplomasisi faaliyetlerinden bir başkası da Barselona'nın ünlü futbol oyuncusu ve teknik direktörü Hollandalı Johan Cruyff belgeselidir. Belgeselde Cruyff'un "Diktatör Franco'nun takımı Real Madrid'e gitmeyi reddederek direnişin takımı Barselona'ya geldiği" vurgusu yapılmış ve asi bir karakter olarak tanımlanan Cruyff'un Katalan kimliğiyle özdeşleştiği iddia edilmiştir (Dasgupta, 2017).

4.1.2.2. Institut Ramon Llull

Katalonya'nın ikinci resmi kamu diplomasisi kurumu, *Institut Ramon Llull*'dur. Kurumun temel işlevleri arasında yurtdışında Katalanca dil çalışmalarını özendirmek, Katalanca dilinde yazılmış edebiyat ve düşünce yazılarının **çeşitli dillere çevirisini gerçekleştirmek ve sanatsal** etkinlikler yoluyla Katalan kültürünü tanıtmak bulunmaktadır. Kurum, DIPLOCAT'a benzer bir şekilde, yurtdışındaki üniversitelerde konferanslar, seminerler, konserler, kültürel haftalar gibi akademik ve kültürel faaliyetlerin düzenlenmesini de aktif olarak teşvik etmektedir. Hali hazırda Barselona, Londra, Berlin ve Paris şubeleri etkin bir şekilde çalışmaktadır.

Kurum, 2004 yılında başlattığı "Katalan Araştırmaları ve Kültürel Çeşitlilik Ödülü" girişimi sayesinde yabancı ülke vatandaşları tarafından yazılmış Katalonya'nın tarihini ve kültürel değerlerini anlatan çalışmalar arasından seçtiği en yetkin esere 6.000 Euro'luk para ödülü vermektedir (The Institut Ramon Llull, 2019a). Her yıl düzenlenen ödülün sahibi 2019 yılında Japonya'da kültürlerarası çalışmalar bölümü Profesörü olan Ko Tazawa olmuştur. Tazawa, Katalanca eserleri Japoncaya çevirerek bir nevi kültürlerarası elçi görevi üstlenmiştir. Ödül 2018 yılında Finlandiyalı dilbilimci Christer Laurén'e (University of Vaasa, 2018), 2017 yılında Amerikan dillerinde uzman olan Fransız-Kolombiyalı Profesör Jon Landaburu'ya verilmiştir (The Institut Ramon Llull, 2019b). 2016 yılında ise ödül Amerikalı antropolog Kathryn Woolard'a "Katalancanın akademik topluluklar arasında, özellikle de Amerika Birleşik Devletleri'nde yaygınlaştırılmasına kayda değer bir katkı" sağladığı gerekçesiyle verilmiştir (The Institut Ramon Llull, 2019c). Her yıl düzenli olarak verilen ödülü kazananların kimliğindeki çeşitlilik Katalanların uluslararası arenada daha çok tanınması için yapılan çalışmaları teşvik edici niteliktedir.

Ayrıca, **dünyanın çeşitli yerlerinde düzenlenen** film festivallerine aktif olarak katılan ve Katalan filmlerini tanıtan kurum, son yıllarda Viyana, Edinburg, Marsilya, Venedik, Amherst, New York, San Francisco ve Toronto gibi şehirlerdeki festivallere katılarak Katalan sinema kültürünün tanınmasına katkı sağlamaktadır. Edebiyat ve performans sanatları gibi alanlarda da oldukça aktif olan kurum, edebiyat alanında özellikle Britanya ve ABD'deki kitap fuarlarına Katalan şair ve yazarların düzenli olarak katılmasını teşvik etmektedir. **Şair ve yazarlara ayrı bir önem veren kurum**, son olarak 14 ayrı Katalan şairin eserlerinden oluşan antolojinin ABD'de yayımlanmasında önemli rol oynamıştır. Yanı sıra Güney Afrika, Peru ve Mısır'daki edebiyat etkinliklerine Katalan şair ve yazarların katılımını sağlamıştır. Kurum, ayrıca Katalan sanatçıların, İtalya, Fransa, Almanya, Portekiz ve Arjantin'de düzenlenen performans sanatları festivallerine katılımını teşvik etmiştir.

Kurumun düzenlediği ve katıldığı aktivitelerdeki çeşitlilik Katalan kültürünün, kimliğinin ve sanatının tanıtılmasında büyük önem taşımaktadır. Aktivitelerin çeşitliliği ve uluslararası mahiyeti düşünülürse, kurumun etkinliklerinin Katalan imajı konusunda uluslararası toplumda olumlu bir algı yaratma potansiyeli olduğu savunulabilir. Ne var ki, bu etkinliklerin, Katalan self-determinasyonuna yönelik uluslararası toplumun algı ve davranışlarını ne derece şekillendirdiği tartışmalıdır. Kaldı ki, etkinliklerini duyurmak için kullandıkları Twitter hesaplarında (@IRLlull) 16 bin takipçisi bulunmasına rağmen duyurulan etkinliklerin çoğunda takipçilerden gelen ciddi oranda bir geri bildirim olmadığı görülmektedir. Sosyal medyadaki bu durum, kurumun uluslararası etkinliklerinin hedef kitleler üzerinde istenilen etkiyi henüz sağlayamadığını düşündürmektedir.

Yukarıda bahsedilen sosyal medya hesaplarına ek olarak Katalonya hükümeti ve Katalonya bağımsızlık yanlılarının özellikle Twitter platformunda açmış oldukları çokça hesap bulunmaktadır. Amaçları seslerini daha

fazla duyurabilmek ve destek toplamak olan bu hesaplar arasında Catalan Way (@CatalanWay_), Help Catalonia (@CataloniaHelp1), Understanding Catalonia (@Understanding Catalonia), @TYellows (The Yellows Catalonia), ve @Foreign_Cat (Foreign Friends of Catalonia) gibi hesaplar bulunmaktadır. Ne var ki, ilgili sosyal medya hesaplarının çoğunun takipçi sayıları binli sayılarda kalırken takipçilerle etkileşim sayıları üç basamaklı sayıları geçmemektedir. Bu veriler, Katalan davasının dünyaya aktarılması ve destek toplanması için sosyal medyanın etkin bir şekilde kullanılmadığını göstermektedir. Aralarından yalnızca @Foreign_Cat hesabının görece aktif bir şekilde kullanıldığı ve önemli sayılabilecek bir etki alanı yarattığı görülmektedir. Yaklaşık 23 bin takipçisi olan hesap İngilizce, Fransızca, Almanca, Arapça, Yunanca, Hollandaca, İtalyanca, Fince, İsveççe, İspanyolca ve Katalanca paylaşımlarda bulunmaktadır. Hesap doğrudan Katalan olmayan kullanıcıları Katalonya'nın bağımsızlık mücadelesine destek vermeye davet etmektedir. Takipçilerine "Bunu [Bağımsızlığı] birlikte mümkün kılacağız" başlığıyla özel mesaj atarak Katalan davası için uluslararası bir savunuculuk ağı yaratmaya çalışmaktadır.

4.2. Popüler kanallarla gerçekleştirilen Kamu Diplomasisi

Katalanların self-determinasyon taleplerini duyurmak ve destek toplamak için başvurdukları ikinci ana kamu diplomasisi stratejisi, popüler kamu diplomasisi olarak nitelendirilebilir. Bu stratejide Katalan resmi kanallarının dışına çıkılmakta ve davaya gönül vermiş önemli popüler aktörler adeta birer kamu diplomatı olarak hareket etmektedir. Literatürde "yeni kamu diplomasisi" olarak adlandırılan bu yaklaşım kamu diplomasisini hükümetlerin tekelinden çıkarıp sivil toplum örgütlerini, şirketleri ve hatta bireyleri etkin kılmaktadır (Huijgh, 2016: 437-448). Bu stratejiye en çarpıcı örnek, "mes que un club" (bir kulüpten fazlası) sloganıyla özdeşleşen dünyaca ünlü Barcelona Futbol Kulübü'dür. Kulüp hem kurum olarak Katalonya'nın bağımsızlığı için kamu diplomasisini etkin bir şekilde sürdürmekte, hem de kulübün oyuncuları bireysel olarak Katalonya'nın self-determinasyon sürecine destek vermektedir.

4.2.1. Barcelona Futbol Kulübü

1899 yılında Joan Gamper öncülüğünde kurulan FC Barcelona ya da kısa adıyla "Barça", Katalonya Özerk Bölgesi'nin en köklü spor kulübüdür. FC Barcelona'yı diğerlerinden ayıran özellik kuruluşundan bu yana Katalan kimliğinin ön planda olması ve Katalanlar için daha fazla özerklik ve bağımsızlık talebine destek vermesidir. Özellikle 2010 sonrası FC Barcelona oyuncularının, yönetiminin ve taraftarlarının uluslararası arenada Katalonya'nın bağımsızlığını destekleyen söylemleri çok sık görülmektedir. Kulüp 2014 yılında Katalan self-determinasyonu için hazırlanan ulusal paktı imzalayarak, Katalan bağımsızlık hareketinin resmi bir üyesi haline gelmiştir (FC Barcelona, 2014). Kulübün o dönemki başkanı Josep Maria Bartomeu, Barcelona'nın her zaman halkının yanında olduğunu ve Katalanların kendi kaderini belirleme özgürlüğünü desteklediğini vurgulamıştır (Catalan News, 2014). Kulübün bu duruşu yeni değildir. Barcelona geçmişte General Franco'nun diktatörlüğüne karşı durmuş bir kulüptür. Öyle ki, Franco diktatörlüğüne karşı seslerini çıkaramayanların, tepkilerini Franco'nun takımı Real Madrid'e karşı Barcelona'yı destekleyerek gösterdiği bilinmektedir (Kuper, 2014). İspanya iç savaşı boyunca Katalanca dilinin özgürce konuşulabildiği tek yer takımın stadı *Nou Camp* olmuştur (Chadwick, 2017).

Aktif bir şekilde kullandığı Twitter hesapları ile sesini dünyaya duyurmayı başarabilen bir takım olan Barcelona Futbol Kulübü, birçok dilde açtığı hesaplarla küresel çapta kamuoyu oluşturma kapasitesine sahiptir. Hâlihazırda Instagram hesabında 73 milyondan fazla takipçisi bulunan kulübün İngilizce olan resmi Twitter hesabında ise 30 milyon takipçisi bulunmaktadır. Ayrıca kulübün İspanyolca, Katalanca, Türkçe, Fransızca, Japonca, Endonezca, Arapça ve Portekizce dillerinde de resmi Twitter hesapları da bulunmaktadır. Amaçları daha fazla insana hitap ederek takıma daha fazla destek bulmak olsa da, farklı dillerdeki Twitter hesaplarında buldukları bölgenin önemli ve özel günlerini kutlayan mesajlar atmaları aslında onların aktif bir kamu diplomasisi aktörü olarak çalıştığının kanıtıdır. Örneğin, Türkiye özelinde Giresun'daki Barça köyüne özel bir ilgileri ve sevgileri bulunan Barcelona Futbol Kulübü bunu hesaplarından sıkça dile getirmektedir (Milliyet, 2019).

2017 Bağımsızlık Referandumu sürecinde FC Barcelona, gerek sosyal medya gerekse ana akım medya aracılığıyla Katalan self-determinasyonuna ve referandumuna destek vermiştir. Referandum öncesi İspanyol polisinin Katalan hükümet yetkililerini tutuklamasını resmi bir yazıyla eleştiren FC Barcelona, İspanya'nın referandumu yasa dışı ilan etmesini de yine resmi bir bildiriyle kınamıştır (Chadwick, 2017). Referandum günü oynanması gereken Barcelona-Las Palmas maçını ertelemek istemiş, talebi İspanya Futbol Federasyonu tarafından reddedilince de

maçı seyircisiz oynama kararı almıştır. 178 ülkede canlı yayınlanan bu maçı FC Barcelona'nın seyircisiz oynaması, uluslararası basın tarafından dünyaya verilen çok önemli bir mesaj olarak yorumlanmıştır (Hayward, 2017).

Barcelona Futbol Kulübünün kurumsal etkinliği dışında kulübün Katalan futbolcuları da gerek sosyal medya aracılığıyla gerekse bizzat mitinglere katılarak aktif birer Katalan bağımsızlığı savunucusu rolünü üstlenmiştir. Takımın savunma oyuncusu Gerard Piqué ekibin en aktivist isimlerinden biridir. Piqué 11 Eylül 2014 tarihinde Barcelona kentinde düzenlenen ve 1,8 milyon kişinin katıldığı Katalan self-determinasyonu mitingine dünyaca ünlü şarkıcı eşi Shakira ve çocuğuyla beraber katılmış ve mitingde çektiği fotoğrafları sosyal medya hesabından paylaşmıştır (Catalan News, 2014). Referandum öncesinde İspanyol polisinin Katalan protestoculara olan sert müdahalesini de verdiği röportajlarda eleştiren Piqué, Katalanların barışçıl bir millet olduğunu savunmuş ve Katalan olmaktan gurur duyduğunu vurgulamıştır (Hayward, 2017). Piqué dışında Barcelona'nın kaptanı Andres Iniesta ve Barcelona eski teknik direktörü ve oyuncusu Pep Guardiola da Katalan bağımsızlığına açık destek vermiştir (The Guardian, 2017). Ayrıca takımın eski oyuncularını Xavi Hernández ve Cesc Fàbregas referandumun yapılması gerektiğini çeşitli mecralarda dile getirmiş, hatta Xavi Hernández 2014 yılındaki Barcelona mitingine bizzat katılmıştır (Catalan News, 2014).

Self-determinasyon sürecinde Katalanların hem resmi hem de özel kanallardan yoğun bir kamu diplomasisi etkinliği içine girdiği söylenebilir. Bu dönemde, Katalan liderlerin Avrupa kamuoyuna yönelik çıkışları, Katalan resmi kurumlarının çok çeşitli kamu diplomasi faaliyetleri ve son olarak Barcelona kulübünün hem yönetim hem de futbolcular olarak bağımsızlık sürecine olan aktif destekleri, Katalan kamu diplomasisinin ne kadar geniş bir yelpazede uygulandığını göstermektedir. DIPLOCAT ve Institut Ramon Llull yurtdışında gerçekleştirdikleri sosyal, akademik ve kültürel etkinliklerle ön plana çıkmakta ve bu sayede Avrupa'da Katalan imajını geliştirmeye çalışmaktadır. Ne var ki, iki kurumun da sosyal medyadaki etkilerinin oldukça düşük olduğu göze çarpmaktadır. Bu da mesajlarının uluslararası topluma ne derece iletildiği konusunda soru işaretlerine neden olmaktadır. Aksine Barcelona Futbol Kulübünün çok daha etkili bir kamu diplomatı olduğu iddia edilebilir. Sadece takımın Twitter hesabının takipçi sayısı, diğer iki Katalan kamu diplomasisi aktörünün Twitter'daki toplam takipçi sayısının **çok üzerindedir**. Kulübün sosyal medya paylaşımları ve resmi açıklamaları tüm dünya tarafından takip edilmektedir. Yine takımın Katalan futbolcularının Katalan bağımsızlığına verdikleri destek **tüm Avrupa basınında manşet olmaktadır. Dolayısıyla, Barcelona Futbol Kulübü**, sistemli ve doğru kullanıldığı takdirde Katalonya'nın en önemli kamu diplomasisi aktörü olma potansiyeline sahiptir.

Referandum sonrası dönemde Katalonya'nın self-determinasyon hakkı alamamış olmasından hareketle Katalan kamu diplomasisi faaliyetlerinin başarısız olduğu iddia edilebilir. Ne var ki, kamu diplomasisinde temel amaç uzun vadede siyaset değişimi olsa da, ilk etapta hedef kitlelerde algı değişimi yaratmaktır. Bu bağlamda, Katalanların kendi davalarını dış kamuoylarına çeşitli kanallarla aktararak uluslararası düzeyde bir sempati kazandığı düşünülebilir. Öyle ki, uluslararası kamuoyunda Katalanların büyük çoğunluğunun bağımsızlık istediği ve Katalanların bu konuda tek vücut olduğu algısı ön plana çıkmıştır. Hâlbuki anketler göstermektedir ki, aslında bağımsızlık yanlısı ve karşıtları arasındaki fark sanıldan çok daha azdır. 2014 yılında yapılan anketlerde "Katalonya'nın bağımsız bir devlet olmasını istiyor musunuz?" sorusuna bağımsızlık yanlıları %44,5 oranında EVET cevabını verirken %45,3'ü ise HAYIR cevabını vermiştir (Centre d'Estudis d'Opinió, 2014). Bu da bağımsızlığı savunan Katalanların etkin kamu diplomasisinin belli oranda başarıya ulaştığını göstermektedir. Ayrıca, İspanya polisinin Katalan protestoculara karşı orantısız güç kullanımının uluslararası medyada uzun süre manşet olması, Katalan davasına olan uluslararası ilgi ve sempatiyi artırmıştır.

5. Sonuç

Bu çalışma, Katalonya örneği üzerinden self-determinasyon hareketlerinin gerçekleştirdiği kamu diplomasisi faaliyetlerini mercek altına almıştır. Bu bağlamda çalışma, Katalan kamu diplomasisi stratejilerinin çok kapsamlı bir yapısı olduğunu vurgulamaktadır. Hem Katalonya'nın resmi yerel otoritelerinin, hem de gayri resmî popüler aktörlerin self-determinasyon lehine yoğun bir kamu diplomasisi etkinliğinde bulunduğunu gözlemek mümkündür. Resmi kanallar üzerinden hem Katalan devlet adamlarının bireysel olarak yurtdışındaki propaganda etkinlikleri, hem de DIPLOCAT gibi resmi kurumların Katalan bağımsızlığı konusunda uluslararası farkındalığın ve desteğin artırılması amacıyla gerçekleştirdikleri faaliyetler göze çarpmaktadır. Katalonya'nın bağımsızlığına yönelik

konferanslar, festivaller ve ödül törenleri gibi pek çok uluslararası etkinlik doğrudan yerel yönetimler marifetiyle gerçekleştirilmektedir. Ne var ki, özellikle dijital platformlarda resmi kanalların Katalan self-determinasyonu konusunda uluslararası bir gündem yaratabilme yeteneği oldukça zayıftır. Dijital platformdaki bu boşluğu gayri resmî popüler aktörler doldurmaktadır. Özellikle, Dünyaca ünlü Barcelona Futbol Kulübü, hem kurumsal hem de bireysel olarak Katalan bağımsızlığına büyük destek vermektedir. Hem sosyal medya hem de ana akım medyadaki popülerliği sayesinde, Barcelona, Katalan self-determinasyonuna yönelik uluslararası kamuoyunun ilgi ve desteğinin kazanılmasında son derece önemli bir rol oynamaktadır.

Bağımsızlık yanlısı Katalanların izlediği Kamu Diplomasisinin Katalonya'ya bir "yumuşak güç" kazandırma çabasında olduğu da iddia edilebilir. Başkalarının davranışlarını, herhangi bir zorlama, tehdit veya baskı araçları kullanmadan, ikna yoluyla etkileme yeteneği olarak tanımlanan yumuşak güç, kamu diplomasisi faaliyetleriyle birlikte daha çok değer kazanmaktadır (Nye, 2008: 94). Devletler, yumuşak güçlerini geliştirmek ve bu sayede uluslararası güvenilirliklerini artırmak için kültürel değerlerini ve siyasi normlarını diğer toplumlara tanıtarak bir çekim alanı oluştururlar (Nye 2004, s.10). Bu bağlamda, Katalonya da hem bireysel hem de kurumsal bazda sürdürdüğü kamu diplomasisiyle uluslararası çapta bir çekim alanı haline gelmeye çalışmaktadır. Katalan kimliğinin ve kültürünün dış kamuoylarına tanıtılması ve sevdirmesinde özellikle *Institut Ramon Llull* ve Barcelona'nın önemli rol oynadığı iddia edilebilir. Bunun yanı sıra, Katalan siyasetçiler, DIPLOCAT ve Barcelona, Katalan bağımsızlık mücadelesi hakkında uluslararası toplumu bilinçlendirmeye çalışmaktadır. Bu kurumlar ve bireyler aracılığıyla, Katalonya'yı daha yakından tanıma fırsatı bulan uluslararası kamuoyunun, Katalonya'nın siyasi mücadelesine sempatiyle yaklaşması, Katalonya'nın yumuşak gücünü göstermektedir.

Hem resmi hem de popüler kanallar vasıtasıyla gerçekleştirilen bu kapsamlı kamu diplomasisi faaliyetlerinin Katalan bağımsızlık sürecine ne derece etki ettiği sorusu, çalışmanın bir diğer odak noktasını teşkil etmektedir. Daha önce belirtildiği gibi, akademik literatürde kamu diplomasisinin başarı ölçütü net bir şekilde belirtilmemiştir. Doğrudan dış politikaya yön veren somut bir etki başarı ölçütü olarak sayılabilirken, algı yönetimi, itibar artırımı gibi soyut etkiler de başarı olarak değerlendirilebilmektedir.

Self-determinasyon konusuna odaklandığımızda, benzer bir sorun karşımıza çıkmaktadır. Kamu diplomasisini ne zaman etkili sayabiliriz? Katalonya vakasına baktığımızda üç etki ölçütünden bahsedebiliriz.² En önemli etki bağımsızlığın kazanılmasıdır. İzlenen kamu diplomasisi stratejilerinin doğrudan bağımsızlığın kazanılmasına somut katkı vermesi gerekmektedir. İkinci ölçüt, izlenen stratejilerin referandumun bağımsızlık lehine sonuçlanmasına doğrudan ya da dolaylı katkı sağlaması olarak düşünülebilir. Tabii, referandumun böyle sonuç vermesi bağımsızlığın kazanılması için yeterli olmayabilir. Sonucu ve görece daha dolaylı etkiyse, uluslararası kamuoyunun sempatisinin ve desteğinin kazanılmasıdır. Bağımsızlık kazanılamasa da, uluslararası camianın vereceği destek uzun vadede, tabi olunan devlete yönelik uluslararası baskı, yaptırım ve hatta izolasyon uygulanmasını sağlayabilir.

Bu bağlamda, Katalonya'nın ikinci ve üçüncü ölçüte göre nispeten etkili olduğunu söyleyebiliriz. Katalonya'nın izlediği kamu diplomasisi stratejisi 2017 referandumunun bağımsızlık lehine sonuçlanmasında önemli rol oynamıştır. İmza kampanyaları, festivaller ve benzeri etkinliklerle Katalan seçmen bir araya getirilmiş ve kararlarının bağımsızlık yönünde olması için çaba sarf edilmiştir. Katalan kamu diplomasisinin özellikle üçüncü ölçüte göre etkili olduğu iddia edilebilir. Gerek resmi kanallar, gerekse popüler aktörler aracılığıyla son derece kapsamlı bir kamu diplomasisi stratejisi izlenerek, uluslararası camianın dikkati Katalonya'ya çekilmiş ve Katalan bağımsızlığı yönünde kamuoyunun sempatisi ve desteği kazanılmıştır. Özellikle, Barcelona Futbol Kulübü gibi dünyaca ünlü bir aktörün referandum sürecinde bağımsızlığa aktif destek vermesi ve bunu dünyaya çeşitli platformlarda duyurması, Katalan kamu diplomasisinin uluslararası etki kapasitesini önemli derecede artırmıştır. Yanı sıra, doğru olmamasına rağmen, Katalanların büyük çoğunluğunun bağımsızlık istediği ve Katalanların bu konuda tek vücut olduğu algısının uluslararası kamuoyunda yaygınlaşması, Katalan kamu diplomasisinin algı yönetimi konusundaki etkisine önemli bir örnektir. Buna karşılık İspanya'dan ayrılmak istemeyen kayda değer bir Katalan nüfus bulunmasına rağmen, bağımsızlık karşıtlarının bağımsızlık yanlıları gibi bir dayanışma içinde olmadığı görülmektedir. Yanı sıra, İspanya referandumu hukuksuz saymış, polis şiddetine onay vermiş ve herhangi

² Tabii bu üç etkinin ne derece kamu diplomasisi faaliyetlerinden kaynaklandığını doğrudan ölçmek oldukça zordur. Kamu diplomasisi dışında başka etmenlerin de bu üç sonuca etki edebileceğini hesaba katmak gerekir. Bunun için daha çok vakanın karşılaştırmalı olarak incelenmesi gerekmektedir.

bir kamu diplomasisi stratejine gerek duymamıştır. İspanya'nın bu sert tutumu, Katalanların dünya kamuoyu nezdinde mağdur olduğu algısını güçlendirmiştir.

Genel itibariyle Katalanların görece etkili bir kamu diplomasisi stratejisi yürüttüğü iddia edilebilir. Özellikle uluslararası kamuoyunun algısını yönlendirip Katalan davasına olan sempati ve desteği artırması önemli bir etki faktörüdür. Yine, Katalan referandumunun bağımsızlık kararıyla sonuçlanması da başka bir etki olarak düşünülebilir. Ne var ki, Katalonya örneği göstermiştir ki, referandum sonuçlarının uygulanabilmesi ve uzun vadede self-determinasyonun başarıya ulaşması için kamu diplomasisinin etki alanı oldukça sınırlı kalmaktadır. Çünkü merkezi hükümetin referandum sonucunu ve akabinde self-determinasyonu tanıması veya uluslararası camianın baskısıyla tanımaya zorlanması gerekmektedir. Bunun için kamuoyu baskısı yaratmak tek başına yeterli olmamaktadır. Bunu için önemli derecede dış desteğe, devletler ve uluslararası örgütler, ihtiyaç duyulmaktadır. Ne var ki, akademik literatürün de vurguladığı üzere, self-determinasyon konusunda uluslararası camia genelde ulus devletlerin toprak bütünlüğüne öncelik vermektedir (Birch, 1984; Buchanan, 1997; Buhari Gülmez, 2016). ABD, AB ve diğer başat uluslararası aktörler için İspanya gibi ekonomik ve siyasi yönden önemli bir devletin toprak bütünlüğünün korunması, bölgesel yönetim olan Katalonya'nın bağımsızlığından daha elzemdir. Yanı sıra, Katalan bağımsızlığının domino etkisi yaratıp diğer ülkelerde bağımsızlık hareketlerine neden olmasından da çekinilmektedir. Dolayısıyla, her ne kadar kapsamlı bir kamu diplomasisi etkinliğinde bulunsalar da Katalanların bu çabaları, uluslararası camiayı İspanya'ya karşı bir baskı unsuru olarak kullanmak için yeterli olmamaktadır.

KAYNAKÇA

- Adelman, K. L. (1980). "Speaking of America: Public Diplomacy in Our Time", *Foreign Affairs*, 59/4/5, 913-936.
- Alexander, C. (2014). "Sub-state public diplomacy in Africa: The case of the Scottish government's engagement with Malawi", *Place Branding and Public Diplomacy*, 10/1, 70-86.
- Amerson, R. (1995). *How democracy triumphed over dictatorship: public diplomacy in Venezuela*, Washington D.C., American University Press.
- Ayhan, K. J. (2018). "The Boundaries of Public Diplomacy and Nonstate Actors: A Taxonomy of Perspectives", *International Studies Perspectives*, 20/1, 63-83.
- Berridge, G. R. (2010). *Diplomacy Theory and Practice*, New York, Palgrave Macmillan.
- Birch, A. H. (1984). "Another Liberal Theory of Secession", *Political Studies*, 32, 596-602.
- Borgen, C. J. (2009). "The Language of Law and the Practice of Politics: Great Powers and the Rhetoric of Self-Determination in the Cases of Kosovo and South Ossetia", *Chicago Journal of International Law*, 10/1, 1-33.
- Buchanan, A. (1997). "Theories of Secession", *Philosophy and Public Affairs*, 26/1, 30-61.
- Buhari Gülmez, D. (2016). "Autonomy, Self-determination and Agency in a Global Context", *ProtoSociology*, 33, 155-157.
- Catalan News (2014). FC Barcelona publicly supports Catalonia's self-determination, following leading Catalan sportsmen. (04.01.2020) <http://www.catalannews.com/politics/item/fc-barcelona-publicly-supports-catalonia-s-self-determination-following-leading-catalan-sportsmen>.
- Catalan News (2017a). Catalonia celebrates St Jordi's Day with books, roses and signatures for the referendum. (04.01.2020) <http://www.catalannews.com/culture/item/catalonia-celebrates-st-george-day-with-books-roses-and-signatures-for-the-referendum>.
- Catalan News (2017b). Two Japanese universities debate self-determination in Catalonia. (04.01.2020) <http://www.catalannews.com/society-science/item/two-japanese-universities-debate-self-determination-in-catalonia>.
- Catalan News (2019). Scandinavian countries to vote on 'promoting dialogue' in Catalonia. (04.01.2020) <http://www.catalannews.com/politics/item/scandinavian-countries-to-vote-on-promoting-dialogue-in-catalonia>.
- Centre d'Estudis d'Opinió (2014). (04.01.2020) <http://ceo.gencat.cat/ca/barometre/>.
- Chadwick, S. (2017). FC Barcelona and the Catalan struggle for independence. (04.01.2020) <https://theconversation.com/fc-barcelona-and-the-catalan-struggle-for-independence-85016>.
- Cherribi, S. (2009). "US public diplomacy in the Arab world: Responses to Al-Jazeera's interview with Karen Hughes", *American Behavioral Scientist*, 52/5, 755-771.
- Christensen, T. J (2011). "The advantages of an assertive China: responding to Beijing's abrasive diplomacy", *Foreign Affairs*, March/April.
- Cornago, N. (2010). "On the Normalization of Sub-State Diplomacy", *Regional Sub-State Diplomacy Today* (Ed: D. Crieke-mans), Antwerp, BRILL.
- Cornago, N. (2018). "Paradiplomacy and Protodiplomacy", *The Encyclopedia of Diplomacy*, (Ed: G. Martel), Oxford, Wiley.
- Crieke-mans, D. (2010). "Regional sub-state diplomacy from a comparative perspective: Quebec, Scotland, Bavaria, Catalonia, Wallonia and Flanders", *Regional Sub-State Diplomacy Today* (Ed: D. Crieke-mans), Antwerp, BRILL.
- Crieke-mans, D. (2018). "The Diplomatic Activities of Regional Sub-state Entities: Towards a Multilevel Diplomacy?", *Borders and Margins: Federalism, Devolution and Multi-Level Governance*, (Ed: G. Lachapelle ve P. Onate), Opladen, Barbara Budrich Publishers.
- Crieke-mans, D. ve Duran, M (2010). "Small State Diplomacy Compared to Sub-State Diplomacy: More of the Same or Different?", *Small States in Europe Challenges and Opportunities*, (Ed: R. Steinmetz ve A. Wivel), Farnham, Ashgate.
- Cull, N. J. (2008). "Public Diplomacy: Taxonomies and Histories", *The Annals of the Academy of Political and Social Science*, 616/31, 31-54.

- Cull, N. J. (2009). "Public diplomacy before Gullion: The evolution of a phrase", *The Routledge Handbook of Public Diplomacy*, (Ed: N. Snow ve P. Taylor), Londra, Routledge.
- Cull, N. J.(2010a). "Speeding the Strange Death of American Public Diplomacy: The George H.W. Bush Administration and the US Information Agency", *Diplomatic History*, 34/1, 47-69.
- Cull, N. J. (2010b). "Public diplomacy: Seven lessons for its future from its past", *Place Branding and Public Diplomacy*, 6/1, 11-17.
- Dasgupta, S. (2017). Total Footballer, Total Rebel: Johan Cruyff and The Resurgence of Catalanian Pride. 04.01.2020 https://www.vice.com/en_asia/article/ywb3zj/total-footballer-total-rebel-johan-cruyff-and-the-resurgence-of-catalonian-pride.
- D'Hooghe, I. (2015). *China's public diplomacy*, Leiden, BRILL.
- Dutta-Bergman, M. J. (2006). "US public diplomacy in the Middle East: A critical cultural approach", *Journal of Communication Inquiry*, 30/2, 102-124.
- FC Barcelona (2014). FC Barcelona sign Catalan National Pact for Self-Determination. 04.01.2020 <https://www.fcbarcelona.com/en/news/1118558/fc-barcelona-sign-catalan-national-pact-for-self-determination#>.
- France 24 (2019). Catalan separatists' trial a 'test for Spanish democracy', says Puigdemont. 04.01.2020 <https://www.france24.com/en/20190212-catalan-separatists-trial-test-democracy-spain-puigdemont>.
- Gonzalez, M. (2019). Catalan exiles Toni Comín and Clara Ponsatí appear at Venice Biennale. 04.01.2020 https://www.elnacional.cat/en/politics/comin-ponsati-venice-biennial_383443_102.html.
- Gregory, B. (2008). "Public Diplomacy: Sunrise Of An Academic Field", *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616/1, 274-286.
- Hayward, B. (2017). Behind the Barcelona Chaos. 04.01.2020 <https://www.goal.com/story/behind-the-barcelona-chaos-catalan-club-matters-beyond-football/>.
- Huijgh, E. (2010). "The public diplomacy of federated entities: Examining the Quebec model", *Regional Sub-State Diplomacy Today*, (Ed: D. Criekemans), Antwerp, BRILL.
- Huijgh, E. (2016). "Public Diplomacy", *The Sage Handbook Of Diplomacy*, (Ed: C. M. Constantinou, P. Kerr ve P. Sharp), Londra, SAGE.
- Jiménez, A. Q. (2014). The Catalan Question and the Spanish Constitutional Court. 04.01.2020 <https://verfassungsblog.de/catalan-question-spanish-constitutional-court/>.
- Kelley, J. R. (2009). "Between 'Take-Offs' and 'Crash Landings': Situational Aspects of Public Diplomacy", *The Routledge Handbook of Public Diplomacy*, (Ed: N. Snow ve P. Taylor), Londra, Routledge.
- Ker-Lindsay, J. (2012). *The Foreign Policy of Counter Secession: Preventing the Recognition of Contested States*, Oxford, Oxford University Press.
- Kunczik, M. ve Weber, U. (1994). "Public Diplomacy and Public Relations: Advertisements of foreign countries in Germany: results of a content analysis", *Journal of International Communication*, 1/2, 18-40.
- Kuper, S. (2014). *Futbol Asla Sadece Futbol Değildir*, (Çev: S. Gürtunca). 5. Baskı, İthaki Yayınları, İstanbul.
- Lasalas, M. (2018). Puigdemont in Copenhagen: "In Catalonia, democracy in the whole of Europe is at stake. 04.01.2020 https://www.elnacional.cat/en/news/puigdemont-copenhagen-debate_231648_102.html.
- Manheim, J. B. (1994). "Strategic public diplomacy: Managing Kuwait's image during the Gulf conflict", *Taken by the storm: The media, public opinion and U.S. foreign policy in the Gulf War*, (Ed: W. L. Bennet ve D. L. Paletz), Chicago, University of Chicago Press.
- McConnell, F., Moreau, T. ve Dittmer, J. (2012). "Mimicking state diplomacy: The legitimizing strategies of unofficial diplomacies", *Geoforum*, 43/4, 804-814.
- Melissen, J. (2005). "The New Public Diplomacy: Between Theory and Practice", *The New Public Diplomacy: Soft Power in International Relations*, (Ed: J. Melissen), New York, Palgrave.

- Milliyet (2019). Barcelona'dan Gelen Selam Barça Köyünü Mutlu Etti. 04.01.2020 <http://www.milliyet.com.tr/barcelona-dan-gelen-selam-barca-koyu-giresun-yerelhaber-3228902/>.
- Moffett, M. (2019). In Far-Flung Corners of the World, Catalan Secessionists Push for Support for Independence From Spain. 04.01.2020 <https://www.wsj.com/articles/in-far-flung-corners-of-the-world-catalan-secessionists-push-for-support-for-independence-from-spain-1453021029>.
- Nelles, W. (2004). "American public diplomacy as pseudo-education: A problematic national security and counter-terrorism instrument", *International Politics*, 41/1, 65–93.
- Nye, J. S. (2004). *Soft Power: The Means to Success in World Politics*, New York, Public Affairs.
- Nye, J. S. (2008). "Public Diplomacy and Soft Power", *The Annals of the American Academy of Political and Social Science*, 616/1, 94-109.
- Porte, T. (2012). "The Impact of 'Intermestic' Non-State Actors on the Conceptual Framework of Public Diplomacy", *The Hague Journal of Diplomacy*, 7/4, 441-458.
- Rofe, J. S. (2014). "It is a squad game: Manchester United as a diplomatic non-state actor in international affairs", *Sport in Society*, 17/9, 1136-1154.
- Roth, L. W. (1984). "Public diplomacy and the past: the search for an American style propaganda (1952-1977)", *Fletcher Forum Of World Affairs*, 8/21, 353-396.
- San Eugenio, J. ve Xifra, J. (2015). "International representation strategies for stateless nations: The case of Catalonia's cultural diplomacy", *Place Branding and Public Diplomacy*, 11/1, 83–96.
- San Eugenio, J., Ginesta, X. ve Xifra, J (2017). "Catalonia's public diplomacy and media relations strategy: A case study of the Eugeni Xammar Programme of International Communication and Public Relations", *International Public Relations: Perspectives from deeply divided societies*, (Ed: I. Somerville, O. Hargie, M. Taylor ve M. Toledano), New York, Routledge.
- Segura, C. G. (2017). "Sub-state Diplomacy: Catalonia's External Action amidst the Quest for State Sovereignty", *International Negotiation*, 22, 344–373.
- Sevin, E. (2017). *Public Diplomacy and the Implementation of Foreign Policy in the US, Sweden and Turkey*, New York, Palgrave Macmillan.
- Snow, N. (2009). "Rethinking Public Diplomacy", *The Routledge Handbook of Public Diplomacy*, (Ed: N. Snow ve P. Taylor), Londra, Routledge.
- The Guardian (2017). Pep Guardiola joins call for referendum on Catalan independence. 04.01.2020 <https://www.theguardian.com/world/2017/jun/11/pep-guardiola-referendum-catalan-independence-barcelona-rally>.
- The Institut Ramon Llull (2019a). The American anthropologist Kathryn Woolard to be awarded the 26th Ramon Llull International Prize. 04.01.2020 https://www.llull.cat/english/actualitat/actualitat_prensa_detall.cfm?id=33471veurl=the-american-anthropologist-kathryn-woolard-to-be-awarded-26th-ramon-llull-international-prize.html.
- The Institut Ramon Llull (2019b). The linguist Jon Landaburu will receive the XXVII Ramon Llull International Prize for Catalan Linguistics and Linguistic Diversity. 04.01.2020 https://www.llull.cat/english/actualitat/actualitat_prensa_detall.cfm?id=34466veurl=the-linguist-jon-landaburu-will-receive-xxvii-ramon-llull-international-prize-for-catalan-linguistics-and-linguistic-diversity-.html.
- The Institut Ramon Llull (2019c). Professor and translator Ko Tazawa, winner of the 29th Ramon Llull International Prize for Catalan Studies and Cultural Diversity. 04.01.2020 https://www.llull.cat/english/actualitat/actualitat_prensa_detall.cfm?id=36913veurl=professor-and-translator-ko-tazawa-winner-of-29th-ramon-llull-international-prize-for-catalan-studies-and-cultural-diversity-.html.
- Torras-Vila, J. ve Fernandez-Cavia, J. (2018). "DIPLOCAT's public diplomacy role and the perceptions towards Catalonia among international correspondents", *Place Branding and Public Diplomacy*, 14/3, 213–222.
- Tuch, H. N. (1990). *Communicating With the World: U.S. Public Policy Overseas*, New York, St. Martin's Press.

- University of Vaasa (2018). Professor Christer Laurén will receive the 28th Ramon Llull International Prize for Catalan Linguistics and Linguistic Diversity. 04.01.2020 <https://www.univaasa.fi/en/news/lauren/>.
- Wang, J. (2011). *Soft power in China: Public diplomacy through communication*, New York, Palgrave Macmillan.
- Webster, D. (2007/2008). "History, Nation and Narrative in East Timor's Truth Commission Report", *Pacific Affairs*, 80/4, 581-591.
- Wittenberg, D. (2019). Puigdemont to visit London, Berlin and Ljubljana during EU election campaign. 04.01.2020 <http://www.catalannews.com/politics/item/puigdemont-to-visit-london-berlin-and-ljubljana-during-eu-election-campaign>.
- Xifra, J. (2009). "Catalan public diplomacy, soft power, and noopolitik: A public relations approach to Catalonia's governance", *Catalan Journal of Communication and Cultural Studies*, 1/1, 67-85.
- Xifra, J. ve Mckie, D. (2012). "From realpolitik to noopolitik: The public relations of (stateless) nations in an information age", *Public Relations Review*, 38, 819-824.
- Zaharna, R. S. (2010). *Battles to Bridges: US Strategic Communication and Public Diplomacy after 9/11*, New York, Palgrave Macmillan.
- Zhao, K. (2015). "The motivation behind China's public diplomacy", *The Chinese Journal of International Politics*, 8/2, 167-196.
- Zhu, Z. (2016). *China's new diplomacy: Rationale, strategies and significance*, London, Routledge.